

ת"פ 28847/12/17 - מדינת ישראל נגד מ ס

בית משפט השלום בעכו

16 ינואר 2018

ת"פ 28847-12-17 מדינת ישראל נ' ס(עציר)

מת 28873-12-17

פל"א 540271/17

לפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם מ ס

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד נהלה ג'אני

הנאשם - נוכח

הסנגור - עו"ד דאוד פואד בהעברה מעו"ד אלי סבן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום, בעבירת תקיפה סתם של בת זוג, עבירה על פי סעיף 382(ב) + 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי העובדות המפורטות בכתב האישום בהן הודה הנאשם אזי ביום 6.12.17 אחה"צ על רקע סירובה של המתלוננת, אשתו, להיענות לבקשתו לקחת אותו לקנות סמים לשימוש, ולאחר שהבין כי המתלוננת מנסה להתקשר לאביו של הנאשם על מנת ליידעו בנעשה, הכה אותה בפניה ובאזור חזה בידיו. לאחר שנפלה על הרצפה המשיך להכותה במפלג גופה העליון באמצעות ידיו. מעשה התקיפה בוצע לעיני ילדיהם של בני הזוג בני 5 ו-6.5.

עמוד 1

3. מעשיו של הנאשם פוגעים בערכים המוגנים של זכותו של אדם לשלמות גופו לחיים ללא פחד ומורא תוך שהוא חופשי להחליט החלטותיו ולבצע בחירותיו. הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר האלימות מבוצעת בתוך תחומי המשפחה המקום בו אדם אמור לחוש את תחושת המוגנות החזקה ביותר. יתרה מכך, במקרה זה פגעו מעשי הנאשם גם בתחושת המוגנות של ילדי בני הזוג.

4. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לציין כי אין עדות לכך כי מדובר במעשה מתוכנן מראש. הנאשם נושא במלוא האחריות לביצוע העבירה. הנזק שנגרם מביצוע העבירה הינו כמפורט בערכים המוגנים כאשר יש להדגיש כי מדובר גם בפגיעה בנפשם של הקטינים הרואים את אביהם מרביץ לאמם.

5. בהתייחס לסיבות אשר גרמו לנאשם לבצע את העבירה הרי שמעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם וכן מדברי עדיה אופי מטעמו נלמד כי הרקע לביצוע העבירה הוא צריכת הסמים על ידי. לקולא לעניין זה יש לציין כי ברי הוא אם כן כי לנאשם לא הייתה שליטה הכרתית מלאה על מעשיו, הוא הונע על ידי דחף התמכרותי. מנגד לחומרא יש לציין כי הרקע למעשיו הינו רצונו לכפות על אשתו, המתלוננת, לסייע לו לדבר עבירה או אף להיות שותפה לה ולתת ידה לצריכת הסמים על ידי בעלה, אבי ילדיה.

6. המאשימה טוענת למתחם ענישה הנע בן חמישה חודשי אמסר בפועל לבין עשרה חודשי מאסר בפועל. לשיטתו של הסנגור מתחם הענישה מתחיל במאסר מותנה ועד לששה חודשי מאסר בפועל. שני הצדדים מפנים לפסיקה.

7. באשר לפסיקה אליה הפנתה המאשימה-

ברע"פ 3077/16 פלוני נ. מ"י הורשע הנאשם בבית משפט השלום לאחר ניהול הוכחות בעבירות תקיפת בת זוג. בית משפטה שלום השית על הנאשם 6 חודשי אמסר בפועל לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. בית המשפט המחוזי לאחר ששלח את הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו דחה את ערעורו של הנאשם על גזר דינו. בית המשפט העליון מצא לנכון גם הוא שלא להתערב במידת העונש.

בע"פ 31062-04-15 דן בית המשפט המחוזי בנצרת בעבירות אלימות במשפחה ואיומים. שם השית בית משפטה שלום 6 חודשי אמסר בפועל והפעיל מאסר מותנה בן 6 חודשים בחופף בתוספת מאסר מותנה. בת המשפט המחוזי קבע כי יש לחפוף את המאסרים רק בחלקם, רק 3 חודשים מתוכם כך שהנאשם ירצה בסך הכול 9 חודשי מאסר. שם מצין בית המשפט המחוזי כי יש להתחשב בכלל נסיבות העבירה ונסיבותיו של הנאשם ולמקמו במקום חמור יותר במתחם. יש לציין כי על פי פסק דינו של בית המשפט המחוזי בעניינו של אותו נאשם הוגש תסקיר שירות המבחן אשר לא ניתן להגדירו כחייבי.

8. הסנגור גם הוא מפנה לפסיקה.

בת.פ. 43419-07-16 אשר נדון בפני, גם שם מדובר בעבירות אלימות במשפחה על רקע סמים

ובתוספת עבירות איומים. ציינתי באותו גזר דין כי מתחם הענישה בנסיות אותו מקרה מתחיל במאסר מותנה ועד למאסר בן 12 חודשים. באותו מקרה הושת על הנאשם מאסר בן 14 יום ומאסר מותנה. יש לציין כי באותו מקרה לנאשם היה עבר פלילי אך לא בעבירות אלמ"ב.

בת.פ. 41584-09-16, גם הוא נדון בפני, הורשע הנאשם בתקיפת בת זוג וכן בהיזק לרכוש במזיד. יש לציין כי שם עבירת האלימות הייתה במדרג נמוך יותר מזו אשר בפני. הסנגור מפנה לכך כי מתחם הענישה נקבע על ידי למאסר מותנה ועד 9 חודשי אמסר בפועל. נגזרו על הנאשם, בעל עבר נקי, אשר ריצה מעצר של שבועיים, מאסרים מותנים בלבד.

בת.פ. 14681-03-13 נדון בבית משפט השלום בת"א נאשם אשר דחף את אשתו והפילה ארצה. שם קובע בית המשפט כי מתחם הענישה נע בין אמסר על תנאי לבין ששה חודשי אמסר בפועל ודן את הנאשם בעל עבר נקי למאסר מותנה.

הסנגור הגיש עוד פסקי דין לא מעטים בהם מתחם הענישה שנקבע על ידיה שופט מתחיל במאסר מותנה.

9. מסכימה אני עם עמדת הסנגור כי יש לקבוע כי מתחם הענישה מתחיל במאסר מותנה. כאשר נקבע הרף התחתון למתחם הענישה על בית המשפט לשוות לנגד עינו את נסיבות העבירה כפי שפורט עד כה, כאשר תבוצע על ידי נאשם ללא עבר פלילי רלוונטי, אשר הביע חרטה כנה ויש לצפות כי הלקח נלמד על ידו שכן הפנים את חומרת המעשה הפלילי ועוד נסיבות מקלות נוספות.

באשר לחלק העליון של המתחם על בית המשפט לשוות לנגד עינו את כל הנסיבות לחומרא אשר פועלות כאשר מבצע נאשם את העבירות כמפורט בכתב האישום בנסיבות העבירה כמפורט עד כה. לפיכך יש לקבוע אתה גבול העליון של מתחם הענישה בדמות אמסר בן שנה.

לצד המאסרים בפועל יש כמובן להשית גם מאסר מותנה.

10. באשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם, יש לציין כי לנאשם יש עבר פלילי. יחד עם זאת עברו הפלילי ישן עד כי התיישן לא מזמן. אולם, מאחר וטרם נמחק יש לציין מתוכו כי הוא כולל עבירות אלימות ובכלל זה אלימות במשפחה.

11. במסגרת הטענות לעונש העידו מטעמו של הנאשם אביו והמתלוננת- אשתו.

אביו של הנאשם העיד כי בנו חולה עד כי הוא נתמנה באפוסטרופוס לגופו ולרכושו. לשיטתו הנאשם נגרר אחר חברים לצריכת סמים. האב ביקש מבית המשפט לתת לנאשם עוד הזדמנות כאשר הוא מזהיר את הנאשם כי אם ימעד ויחזור לסורו, האב לא ישוב ויעמוד לצדו.

אשתו של הנאשם, המתלוננת העידה כי היא הרגישה את עיקר הפחד מן הנאשם באירוע נשוא כתב האישום בגלל נוכחות הילדים. היא פחדה על הילדים. אם הוא ישוב לסורו היא תשוב ותגיש תלונה

למשטרה. כעת היא אינה מפחדת ממנו והיא סולחת לו.

12. בעניינו של הנאשם הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית אשר מצאה אותו כשיר לעמוד לדין וכשיר בשעת ביצוע המעשים. אולם יש לצין מתוכה כי הנאשם מוכר למערכת הפסיכיאטרית מזה מספר שנים וזאת על רקע צריכת סמים ואלכוהול מגיל צעיר.

13. הנאשם מצוי במעצר מאז 6.12.17 קרי לעמלה מחודש ומציין כי תקופה זו הטיבה עמו וכי הוא לא היה כלוא תקופה שכזו ולא יחזור על כך יותר. הוא מתגעגע לילדיו.

14. לאחר ששקלתי את כל הנסיבות כמפורט מוצאת אני כי יש לקבוע כי הנאשם מצוי בחלק הנמוך של מתחם הענישה אך לא בתחתיתו. לנאשם עבר פלילי אך ישן. הרקע לביצוע העבירה, כעסו על המתלוננת כי לא סייעה בידיו לרכוש סמים, מחמיר עמו.

15. נוכח כל האמור לעיל אני מחליטה להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 3 חודשים החל מיום מעצרו 6.12.17.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירת אלימות במשפחה למעט איומים, ויורשע עליה בדין.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירת אלימות מסוג איומים, ויורשע עליה בדין.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ט טבת תשע"ח, 16/01/2018 במעמד הנוכחים.

שושנה פיינסוד-כהן, שופטת